

פ. ר. ש. ו. ר. א. ו. (תשי"ב)

פרק י"ב

- א. מה קשה למפרשים בפסוק ב' 1 לרש"י ד"ה אבד ואבדון 2. " את כל המקומות
- ב. פסוק ד. רש"י ד"ה לא תעשון כן 1. כמה פירושים למלה כן מביא רש"י 2. מה הן מעלותיו וחולשותיו של כל אחד מהם? 3. לאיזה מהם מתאימים דברי ראב"ע ורשב"ם?
- ג. פסוק ט. רש"י. ד"ה אל המנוחה וד"ה אל הנחלה. דברי רש"י לקוחים מן הספרי וזה לטון הספרי למסוק זה: "אל המנוחה ואל הנחלה נחלה זו טילה מנוחה זו ירושלים שנאמר /תחלים קל"ב/ זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה דברי ר. שמעון ר. יהודה אומר חילוף הדברים / כלומר נחלה זו ירושלים מנוחה זו טילה. הבא נמוקים לסתי הדעות והסבר מדוע פירש רש"י כדברי ר. יהודה
- ד. כ - כ"ח. כי ירחיב ה. אלו קיין אח גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר וכלו. ואלה דברי הרב א. י. קוק זצ"ל בדבר היחיד בשר תאווה במאמרו "טללי אורות" /הקדמה על טעמי המצוות/ פרק ה. /תחכמוני א. כרן חר"ע. /
- "הנטיה החפשיית של המוסר לקראת מטפס בעלי חיים בכללם ודריסת-זכיותיהם כ"י טרע הציב. ההיחבוי/ אשר אח"כ. התבצר בישראל/ היה מפורז ביחידים בלתי מסומנים באיזה לאומיות לפני. שנמלגו הגוים ללשונותם כבר עלה המודע עד דריסת מטפס כע"ה ואדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה. "הנ נתחיי עץ את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל חפץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. "אולם כסירדה האנושית עם השתכללותה ולא יכלה לטאח את זתר האור הגדול "ונסכרו כליה" היתה ההעתקה מחברת החיים שהיא מתעלה עליהם בעלוי רוחני אמיץ עתה נדרשת מאד בקמץ כח הצדק והיושר בין בני מינו למען יוכל אט אלהים זה הבורע באור כחה מאד, לחמם את חלב אסר נחקרר לרגלי המון החיים וסבוכיהם. טנוי הדעות והנטיית הדרכים הכבולים דרשו לקבץ את כל חוב מוסרי אל מרכז האנושיות ל ב ד ה. אבל מהלך האידיאלים החולקים ומתמתחים לא יטארו סגור לעד; כטם טחצא הסאיפה הצימקורטית. החיצונה ע"י ההשתלמות השכלית והמוסרית הכוללת כט"ל ילמדו עוד איט את אחיו ואיט את רעהו. לדעת את העכי כלם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם" כן חצא חסאיפה הצמונה למטפסי בע"ה מנתיקה בבא עתה, ומכסירים הן המצות המוגבלות לחלק זה ביחוד. אמנם גערה נסתרה יט בקמטי חורה באכילת בשר כי רק אחרי אסר"תאמר אכלה בשר כי תאוו נמטך לאכול בשר - אז תזכח ואכלת". הנה לא תוכל לעצור בעד נסתך כי אט ע"י כביטה מוסרית וזאת הכביטה לא באה עתה, עוד היא נדרשת לך בשביל חוגים יותר קרובים אליך, בטגם ההשתלמות הרחוקה צריכת ג"כ אחרי נפלה התאמצות חמרית טמילוי-כח זה ידרט לפעמיח את מזון הבשר שהוא מס המעביר לחקופה יותר בהירה טבעלי חיים כלם אינם פטורים ממנו, כאשר הרבו לעשות כן גח בני אדם ככל מלחמותיהם חיותר צודקות, שהיו נדרשות להם למעבר אל עלייתם הכללית.
- זאת היא מעלתה של המוסרית כשהיא מחוברת למקורה האלהי טיודעת היא עת לכל חפץ ולטעמים כובטת היא את מעינה בשביל לקבץ כח לתקופות הבאות, מה שלא יוכל קצר-רוחה של המוסריות המנוחקה ממקורה לטאח ולסכול כשהתאווה הבהמית היתה מחוברת לאכילת בשר ואז אט בשר החיים היה בכלל האסור לא היתה החריטה המוסרית חנוכנה חמיד להמצא ביזעת הכושר מבחנת כלל בין אדם לבחמה היה ועוף וכל רמט הארץ. הסכין הגרון הגולטינה או זרם האלקטרון היה עובר על כולם כאחד כדי למלאות את הקיבה הזוללה של האנושית המקולטרת. - הנה באו המצות בסדר אכילת בשר בצעדים המובילים אל המטרה העליונה. החיים המותרים לאכילה חנם מוגבלים מהיותר נאותים לטבעי האדם. כטוי דם החיה והעוף טהעול הנעטה עמם הוא יותר נכר ובולט וקרוב להתגלות - הם אינם ברובם סמזכים על טולחן האדם ואינם מטרידים אותו בטפולם ובטכלולם "אסר יצוד ציד חיה ועוף אשר יאכל וכסה את דמו" הכרת החרטה היא התחלת רפואה המוסר "למען תזכרי ובוטת בכפרי לך": כסה הדמיון וחסתר חרפתך! הפעולות העטינה את פריין בהמשך הזמן תחנכנה הדורות. המחאה האלמח כשתבא עתה תהפך לקול מרעים ברעט גדול ואדיר ותחליט את דרכה. צווי הזביחה במערכה מיוחדת בהקלת הצער, כבר תומט הוא את הרוטט, טלא עם דבר טל הפקר, עם אבטומט טאין בו רוח חיים הנך עוסק, כ"א עם נפט חיה.
1. מה הן ההוכחות טל הרב לכן טאכילת בשר אינה רצויה לתורה?
2. מה הם לפי דעתו הנמוקים טבגללם התורה אכילת בשר תאווה.

- ה. פסוק כ"ג רש"י ד"ה רק חזק לבלתי אכל חדם.
1. מה ההבדל בין טני פרוטי רש"י?
2. מה בין טניחם לפרוט הלש"ם?